Arhimandritul Teofil Părăian: Săptămâna luminată este "Raiul anului bisericesc"

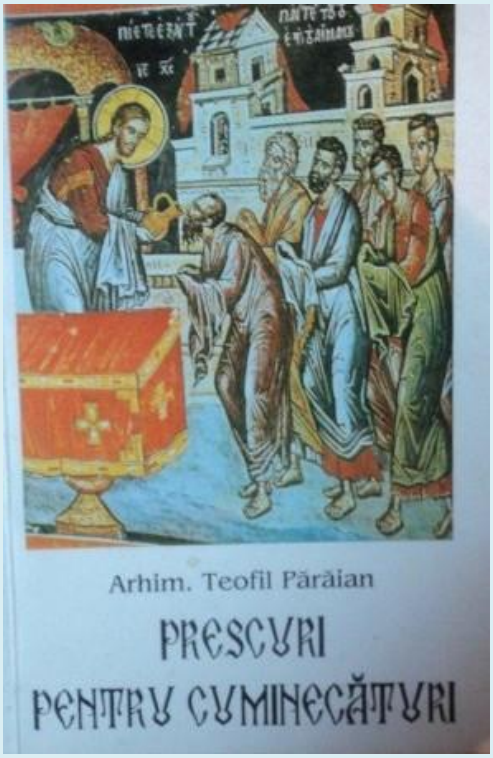

Materiale despre Învierea lui Hristos:

https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8Envierea-lui-Hristos

https://archive.org/details/@steaemy?query=%C3%8Envierea+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Einvierea+lui+Hristos

***

Săptămâna luminată: "Raiul anului bisericesc":

https://www.academia.edu/42914021/S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na_luminat%C4%83_Raiul_anului_bisericesc_

https://archive.org/details/saptamana-luminata

https://www.slideshare.net/slideshow/invierea-lui-hristos-saptamana-luminata-raiul-anului-bisericesc/278404759

&&&

Toţi sfinţii, toţi credincioşii creştini au mărturisit învierea Domnului Hristos. Ne adăugăm la ei şi noi. Noi suntem martorii cei din vremea noastră. Noi care zicem "Hristos a înviat", noi care zicem "Adevărat a înviat", noi care credem, noi care mărturisim, noi care sărbătorim învierea Domnul Hristos şi noi care ne înnoim viaţa după învierea Domnului Hristos.

Pentru că asta înseamnă mărturie, dacă am crede în Domnul Hristos fără învierea Domnului Hristos, nu am crede în Domnul Hristos, am crede într-un filozof, Iisus din Nazaret, am crede într-un învăţător, am crede într-un gânditor, într-un descoperitor al unor lucruri la care nu poate ajunge omul singur şi fiecare om, ci un gânditor, un pătrunzător. ***Ori noi credem în Domnul Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu care a înviat din morţi, care a omorât cu moartea pe moarte şi mărturisim împreună cu femeile mironosiţe, împreună cu îngerii, împreună cu Apostolii, împreună cu toţi sfinţii, mărturisim că Hristos a înviat, mărturisim adevărul că Mântuitorul este viu, că a înviat din mormânt, că a biruit moartea, toate acestea le mărturisim. Şi le mărturisim când spunem "Hristos a înviat" şi "Adevărat a înviat", le mărturisim când slujim la toate slujbele noastre, le mărturisim la Paşti, mărturisim învierea Domnului Hristos la Paşti prin slujbele de la Paşti şi din toată Săptămâna luminată.***

Cred că ştiţi că **Săptămâna Luminată este "Raiul anului bisericesc".** Adică în timpul Săptămânii Luminate toate gândurile se grupează pe înviere până la aşa măsură că dacă se întâmplă ca în timpul Săptămânii luminate să se facă o înmormântare, fie că este o înmormântare a mirenilor, fie că este o înmormântare a preoţilor, fie că este o înmormântare a călugărilor, fie că este o înmormântare a pruncilor, nu se face înmormântarea prescrisă pentru astfel de categorii de oameni credincioşi, ci se face înmormântarea din Săptămâna luminată, care-i slujba de la Paşti. Nu are Biserica de spus nimic altceva decât slujba de la Paşti.

Cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur de la Paşti ilustrează bucuria învierii când zice: "Toţi să vă îndulciţi de ospăţul credinţei, toţi luaţi bucuria bunătăţii, nimenea să nu se tânguiască pentru păcate că iertare din mormânt a răsărit, nimenea să nu plângă pentru sărăcie că s-a arătat împărăţia cea de obşte, nimenea să nu se teamă de moarte că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului. A stins-o pe ea Cel ce a fost ţinut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât la iad. Aceasta mai înainte apucând Isaia a zis: <<Iadul s-a amărât întâmpinându-Te pe Tine jos. S-a amărât că s-a omorât, s-a amărât că s-a stricat, s-a amărât că s-a batjocorit, s-a amărât că s-a legat. A luat trup şi de Dumnezeu s-a lovit. A luat

pământ şi s-a întâmpinat cu cerul, a luat ce a văzut şi a căzut întru ce n-a văzut. Unde-ţi este moarte boldul, unde-ţi este iadule biruinţa? Înviat-a Hristos şi tu te-ai surpat, înviat-a Hristos şi au căzut dracii, înviat-a Hristos şi se bucură îngerii, înviat-a Hristos şi viaţa vieţuieşte, înviat-a Hristos şi nici un mort nu este în mormânt, că Hristos înviind, începătură celor adormiţi S-a făcut".

E o perspectivă de pe poziţia credinţei în înviere. Acelaşi lucru trebuie să-l credem şi noi, să-l mărturisim şi noi.

Îl mărturisim când zicem "Hristos a înviat" dar se poate să fie doar o simplă formulă dacă nu suntem încredinţaţi de înviere până la aşa măsură încât învierea să facă parte din componenţa existenţei noastre. Putem să fim martori numai cu un fel de salut, cum fac copii. De exemplu eu în copilăria mea. Cea mai veche mărturie pe care am dat-o eu, nu ca martor ci ca colportor al unui adevăr, a fost când aveam cinci, cel mult şase ani, nu-mi mai aduc aminte. M-a trimis mama la bunica mea - mama tatălui meu care locuia cu noi, îi ziceam noi mama tână - şi a zis mama către mine: "Du-te la mama tână şi zi <<Hristos a înviat, mama tână!>> şi mama tână îţi dă un ou". Şi m-am dus la mama tână şi am zis cum mi-a zis mama să zic: "Hristos a înviat, mama tână!". Şi mama tână, Dumnezeu s-o odihnească, a zis: "Adevărat a înviat, stai că-ţi dă mama tână un ou". Asta îmi aduc eu aminte din copilăria mea.

Deci ne-am încadrat într-o societate în care învierea Domnului nostru Iisus Hristos era o realitate, însă o realitate la care fiecare participa după puterea lui. Bineînţeles că un copil nu poate da o mărturie cum dă un om mare, dar cu vremea m-am validat cumva, adică faptul acesta că am spus "Hristos a înviat" din copilărie s-a întemeiat în existenţa mea până la aşa măsură că nu se poate să nu spun acest adevăr, pentru că îl spun şi eu ca Apostolii, crezând în el.

În ceea ce priveşte sărbătorirea ca atare, am spus că slujba de Paşti e în aşa fel alcătuită încât e o izbucnire din suflet a adevărului că Domnul Hristos a înviat. Şi zicem: "***Prăznuim omorârea morţii, sfărâmarea iadului şi începătura altei vieţi veşnice şi săltând, lăudăm pe Pricinuitorul, pe Unul Cel binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preamărit***". Sau: "***Ziua învierii, popoare să ne luminăm; Paştile Domnului, Paştile, că din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi cei ce-I cântăm cântare de biruinţă***".

"Acum toate de lumină s-au umplut, şi cerul şi pământul şi cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura învierea lui Hristos întru Care s-a întărit".

"Cerurile după cuviinţă să se veselească şi pământul să se bucure şi să prăznuiască toată lumea cea văzută şi cea nevăzută, că Hristos a înviat, veselia cea veşnică".

Totul e grupat în gândul despre înviere, în jurul gândului că Domnul Hristos a înviat şi totul e o izbucnire de bucurie, totul este o revărsare a bucuriei. ***Noi credem că în veşnicie Raiul cel de dincolo de lumea aceasta va fi aşa cum e Raiul anului bisericesc, o izbucnire de bucurie în legătură cu învierea Domnului nostru Iisus Hristos.***

Aşa suntem noi martori, martorii cei din vremea noastră suntem noi, suntem noi cei convinşi, suntem noi care nu putem să ne oprim din a spune la învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în cele patruzeci de zile de după înviere, "Hristos a înviat".

Sfântul Serafim de Sarov, un sfânt din secolul trecut - a murit în 1833 - când se întâlnea cu cineva totdeauna spunea "Hristos a înviat", şi pe fiecare om îl numea "bucuria mea". "Hristos a înviat, bucuria mea" zicea el când se întâlnea cu cineva. Bineînţeles că dacă am face şi noi aşa ceva nu s-ar potrivi, pentru că nu ţine de stilul nostru de vieţuire, dar mărturia ca atare noi trebuie să o dăm.

Să ştiţi că învierea Domnului Hristos nu o mărturisim numai în ziua învierii şi în Săptămâna luminată, în vremea Raiului anului bisericesc, ci în toate duminicile. Cu mici excepţii, duminica este o prăznuire a învierii Domnului nostru Iisus Hristos.